

Газета
НОВА

Справжній Господар і Людина з чуйним серцем – це про керівника СГПП «Рать».

Стати хліборобом Віктору Шумському було написано на роду

«Людина праці – основа з основ, а все інше – від лукавого» – один із принципів знаного аграрія

12 лютого Волинь вітатиме із 60-річчям керівника СГПП «Рать», заслуженого працівника сільського господарства України, кавалера трьох орденів «За заслуги» Віктора Анатолійовича Шумського. У мирні дні цей господар, як завжди, хлібом-сіллю зустрічав би на порозі свого дому у Ратневі Луцького району гостей різного чину й віку. Та цього разу інтелігентно відмовився і від святкувань, і від традиційного святкового інтерв'ю з журналістами. Мовляв, спершу пере-можемо москвитів, а тоді й поговоримо...

Та попри війну, радісні й сумні звістки з фронту, вітання до ювіляра таки полинуть і з Волині, і з багатьох регіонів України та зарубіжжя, бо волинського цвіту багато по всьому світу, а пана Шумського всюди згадують із сердечною вдячністю, на якій тримається світ.

Розповідь про знатного хлібороба – на с. 6

Завтра зустрінемо разом!

На посаді секретаря селищної ради... 46 років!

«Я – людина абсолютно неконфліктна»

Трудова біографія цієї жінки склалася так, що вона могла би претендувати на своєрідний рекорд як людина, яка має найбільший чиновницький, і при тім на одній керівній посаді, стаж. Антоніна Олексіївна Солом'янюк (на фото) із селища Богородатне (раніше Жовтнєве) працювала секретарем селищної ради 46 років, уміла знаходити спільну мову не лише з дев'ятьма (!) головами громад, а й депутатами різних партій і фракцій. А ще до неї зверталися мешканці з тисячами запитань, бо знали, що отримають компетентну відповідь і корисну пораду. Коли пішла на заслужений відпочинок, десять літ керувала клубом за інтересами «Надвечір'я», який діяв при місцевому Палаці культури. Каже, що спілкуватися з журналістами «Волині» – для неї завжди велике свято.

Фото Алли Лісової.

Анкета читача «Волині» – на с. 8

Героїня із сусідньої вулиці

Фото з особистого архіву Валентини МАЦІЮК.

Часто волонтери возять допомогу в 14-ту бригаду, у якій служить чимало бійців із Горохівщини (Валентина Маціук – праворуч).

«Боляче видаляти номери телефонів воїнів, які ще вчора ставили автограф на прапорі»

Із волонтеркою Валентиною Маціук я мала можливість познайомитися нещодавно на зустрічі з матерями та вдовами загиблих Героїв Мар'янівської громади, що на Горохівщині, бодем яких вона пройнялася. Наша розмова з нею була про те, як війна змінила її життя

Коли волонтери з Горохівщини возили побратимам свого земляка Степана Решитарського генератора, то бійці на їхнє прохання поставили свої підписи на прапорі, котрий поїхав на Волинь.

Катерина ЗУБЧУК

«НОВА СУКНЯ, ЯКУ ТАК І НЕ ОДЯГЛА, ВИСИТЬ В ОЧІКУВАННІ ПЕРЕМОГИ»

– Що таке війна, я відчула ще дев'ять років тому, – розповідає пані Валентина. – У 2014–2015 роках мій чоловік пішов в АТО – у другу хвилю мобілізації. Микола був снайпером. І це додавало ще більше тривоги. Пригадую, як шукала для нього обмундирування. Дошовики, «кікімори» можна було

«Дошовики, «кікімори» можна було придбати лише на Старому ринку в Луцьку. Ціни називалися тільки в доларах.»

придбати лише на Старому ринку в Луцьку. Ціни називалися тільки в доларах.

– Уже тоді ви долучилися до волонтерства?

– Ні... Я лише чоловікові купувала необхідне, знаючи від нього,

що потрібно снайперу. В 2015-му він повернувся – через госпіталь пройшов, але все у нього було благополучно. У 2021-му знову записався в Збройні сили України, уклавши контракт на рік. На жаль, у нього стався інсульт – з передової, з Попасної, його забрали на лікування до Харкова. А коли почалася повномасштабна війна, Микола був у госпіталі Львова.

Продовження історії волонтерки – на с. 7

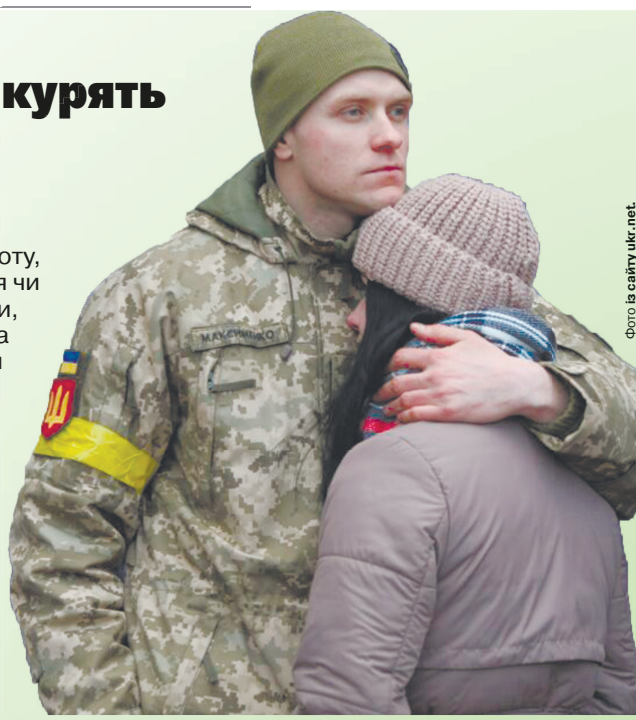
До сліз

«Знаєте цих жінок, які курять на кухні о четвертій?»

Ольга КРИШТОПА

Знаєте цих жінок, які курять на кухні о четвертій? О третій прийшло повідомлення: «Так скучив, що мож-на вмерти!» Лежу після бою замаханий у якомусь кривому ярку. Ти, головне, не хвилюйся. Кілька днів не буде зв'язку». Знаєте цих жінок... У них телефон біля серця. Вони за нього хапаються без приводу, за інерцією, так, наче там вода, так, наче там повітря, наче без цього «сяомі» на світі забракне світла! Знаєте цих жінок? Вони хо-

дять на роботу, сміються чи пишуть звіти, п'ють каву, а потім, потім кату-ють себе нещадно, віддавши думкам на поталу: «О третій прийшло повідомлення... Чому, ну чому я спала?!» ■

«Я буду молитися на кожен твій дзвінок».

Пульс тижня**Двоє волинян віддали шахраям понад 400 тисяч гривень**

Жертвами аферистів днями стали 36-річний житель Горохівщини та 66-літній ковельчанин

Леся **ВЛАШИНЕЦЬ**

У першому випадку чоловікові кілька разів телефонував «працівник банку» й таки вмовили продиктувати коди доступу до банківських карток, щоб активувати начебто певні гарантійні послуги.

Наслідки спілкування шокують: з рахунків потерпілого зникло 209 608 гривень.

А пенсіонеру з Ковельщини невідомі сказали, що його дружина постраждала в аварії. Мовляв, необхідне лікування за кордоном. Уже за декілька хвилин біля дверей чоловіка стояв невідомий, якому він без жодної перевірки, без дзвінка до дружини передав 223 тисячі гривень і 200 євро.

Згодом з'ясувалося, що з жінкою усе гаразд, а грошіма заволоділи шахраї. Правоохоронці шукають зловмисників.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області вкотре закликають земляків бути обачними, бо навіть війна не зупиняє дурисвітів. ■

Затримали чоловіка, який на смерть збив 9-літнього хлопчика

Суд призначив винуватцеві ДТП в Луцьку 6 років тюрми, згодом в апеляційній інстанції вирок залишили в силі, але зловмисник від правосуддя переховувався

Антон **КАРАСЬ**

31-річний Артем Приходько ще у червні 2021-го на швидкості збив батька з двома дітьми, які перетинали дорогу на нерегульованому пішохідному переході.

9-літній хлопчик, який отримав найважчі травми, помер у лікарні. Його молодший брат і тато також зазнали ушкоджень, але вижили.

У вересні 2021-го Луцький міськрайонний суд призначив йому 6 років тюрми, а також постановив виплатити родичам загиблої дитини 2 млн грн моральної компенсації.

Чоловік із цим рішенням не погодився і подав апеляцію, вимагаючи пом'якшити покарання. Втім, суддя Волинського апеляційного суду Олег Клок залишив вирок у силі. Після цього рішення чоловік уже мав би відбувати покарання, однак від правосуддя він переховувався.

Наразі він оскаржує рішення апеляційного суду в касаційній інстанції. ■

У Володимирі приятелі билися аж до смерті

Внаслідок конфлікту між двома чоловіками один із них загинув, а другий, вочевидь, сяде у в'язницю

Олена **КАЛЕНЮК**

1 лютого до поліції надійшло повідомлення від жительки Володимира про те, що вона, повернувшись додому, виявила свого чоловіка неживим. Притому було очевидно, що його били. Як з'ясували правоохоронці, напередодні вночі 40-річний волинянин розпивав спиртні напої разом зі своїм товаришем. Ймовірно, між молодиками виник словесний конфлікт, що згодом переріс у запеклу бійку. Від численних травм господар помешкання помер.

Особу зловмисника встановили й незабаром затримали. Наразі 24-річний житель Володимирського району перебуває в ізоляторі тимчасового тримання. Досудове розслідування за фактом нанесення умисного тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілого, триває. ■

Давно пора!**У волинських суддів-хабарників забрали сотисячні пенсії**

Вища рада правосуддя припинила почесну відставку двох «представників Феміди». Тепер у них не буде надзвичайного пожиттєвого утримання від держави

Олена **КАЛЕНЮК**

Рішення припинити відставку колишнього судді Ківерцівського районного суду Івана Підгорного та Ковельського міськрайонного суду – Олега Василюка Вища рада правосуддя прийняла 2 лютого. У документі сказано, що це стало можливим завдяки тому, що обвинувальні вирокі щодо кожного з них за вчинення умисного злочину набрали законної сили. Рішення цього органу є підставою для скасування виплати довічного грошового утримання, що нараховується у зв'язку з відставкою. Орієнтовно йдеться про пенсію у 100 тисяч гривень. Відтепер ця сума зменшиться до звичайного рівня.

Івана Підгорного засудив Млинівський районний суд за вчинення злочину, передбаченого частиною 2

«**Центр журналістських розслідувань «Сила правди» деталізує, що, наприклад, Підгорний не цурався брати хабарі сіном, полуницею, побутовою технікою.**»

статті 368 ККУ (незаконне збагачення), Олега Василюка – Вищий антикорупційний суд за вчинення злочину, передбаченого частиною 2 статті

Резонанс**Чи причетний голова Любешівської громади до «наживання на війні?»**

Фото із сайту novezittya.com.ua.

1 лютого під час чергового засідання сесії Любешівської селищної ради депутати ухвалили звернення до ГУ Національної поліції та Служби безпеки України щодо дезінформації жителів громади про діяльність її керівництва та органу місцевого самоврядування під час воєнного стану

Олена **ВОЛИНЕЦЬ**

У зверненні, йдеться на сайті Любешівської громади, зазначається, що вже пів року у громаді, зокрема в соціальних мережах, шириться інформація різного провокативного характеру, яка дискредитує селищно-

го голову Олега Куха (на фото) як очільника громади, принижує його гідність та честь як людини і військовослужбовця (уже вісім місяців посадовець служить у зенітно-ракет-

Чи рахуватиме колишній суддя Іван Підгорний копійки до наступної пенсії?

369 ККУ (зловживання впливом).

Центр журналістських розслідувань «Сила правди» деталізує, що, наприклад, Підгорний не цурався брати хабарі сіном, полуницею, побутовою технікою. (Він працював суддею Ківерцівського райсуду з 1984 року. І навіть з 1997-го був його головою. Понад десять літ!). Уперше Підгорного засудили умовно у 2012-му, вдруге через 5 років – до реального терміну з конфіскацією частини майна. Однак вирок так і не виконали. А вже у 2019-му зухвалець поновився на посаді. Було таке, що місцеві активісти навіть влаштували протест під будівлею суду, завадивши хабарнику потрапити на робоче місце.

Центр журналістських розслідувань аналізує, що кримінальні справи щодо Підгорного були різними й розслідувалися більше десяти років, оскільки хабарі він брав масово. І хоч зловмисник високого рангу пройшов

чотири кола судів, у в'язниці не сидів ані дня: нібито мав важкі недуги.

Інший «герой» – ковельський суддя Олег Василюк – набагато «скромніший». У списку його хабарів – 3800 гривень, які він узяв 5 років тому. Василюка на відміну від колеги таки посадили – торік на два роки.

Представниця проекту «ProSud» Катерина Бутко пояснює, що таке справедливе рішення (а окрім двох волинських, позбавили великої пенсії ще й северодонецького та одеського суддів) пов'язане з презавантаженням Вищої ради правосуддя після того, як вона вже має повноважний склад. Бутко коментує: «Нарешті розглянуто питання... і відкликано відставку. Відповідно тепер вони отримуватимуть пенсію, яку отримують звичайні пенсіонери».

Правда, виникає ще одне питання: чи заслужили хабарники оту важко зароблену «звичайну» пенсію? ■

«**Подібним атакам піддавались і місцеві волонтери, які допомагають війнам Збройних сил України.**»

ному полку Збройних сил України. – Ред.).

Жодних відомостей та інформації про вчинення керівником громади будь-якого кримінального правопорушення або ж будь-яких інших правових процедур щодо нього, які б стосувалися та могли б підтвердити згадані вище звинувачення, в офіційних джерелах немає. Тому депутати висловили думку щодо неправдивості цієї інформації, а також спекуляції зацікавлених осіб у роздмухуванні надуманих скандалів та інтриг.

Водночас зазначається, що такі випадки є непоодинокими і носять систематичний характер. Адже подібним атакам піддавались і місцеві волонтери, які допомагають війнам Збройних сил України. Такі факти звинувачень уже мають місце і в інших громадах Камінь-Каширського району, де керівники піддають-

ся аналогічним атакам та звинуваченням щодо них та членів їхніх сімей.

Оскільки є всі підстави вважати, що такі дії є цілеспрямованими, навмисно скеровані на підризування авторитету керівника селищної ради, дискредитацію його дій та органу місцевого самоврядування в цілому, депутати просять Нацполіцію та Службу безпеки України поінформувати депутатський корпус Любешівської селищної ради щодо причетності селищного голови до будь-яких правопорушень під час воєнного стану з описаних вище ситуацій. Провести перевірку особистих сторінок осіб, які ширять неправдиву інформацію, та жити всіх необхідних заходів стосовно встановлення цих осіб. А також притягнути до відповідальності тих, хто причетний до поширення завідомо неправдивої інформації. ■

Тільки факти

408 пожеж трапилося у Луцькому районі торік протягом 10 місяців. У вогні загинуло 13 жителів краю, травмувалося 8 людей (з них 1 дитина). Вогнем знищені і пошкоджені 263 будівлі та споруди, 43 одиниці техніки, 544 тонни грубих кормів.

На 20 хвилин через відключення електроенергії скоротили пари в Луцькому національному технічному університеті. У закладі навчається близько восьми тисяч студентів, 100 з них – дистанційно, бо виїхали за кордон. Щоб встигнути провести заняття, поки є світло, із 8.30 до 16.00, у виші оптимізували розклад.

31 вересня 2023 року УГКЦ в Україні переходить на новий стиль для нерухомих свят із збереженням чинної Пасхалії. Тобто Різдво вона відзначатиме 25 грудня.

Щотижня три тисячі примірників газети «Волинь» доставляються на передову фронті і в госпіталі завдяки групі компаній ТМ «Вілія».

■ **Імперія зла**

Возвеличення диктатора та вбивці Йосифа Сталіна у Росії вийшло на новий рівень, і Путін постає як його послідовник.

До приїзду Путіна у Волгограді встановили пам'ятник Сталіну

А саме місто на кілька днів перейменували на Сталінград

Василь РОГУЦЬКИЙ

У російському Волгограді напередодні 80-ї річниці перемоги срср у Сталінградській битві відкрили пам'ятники радянському диктатору Йосипу Сталіну та маршалам Георгію Жукову й Олександрову Василевському. Бюсти встановлені біля музею-панорами «Сталінградська битва». При цьому пам'ятник одному з найбільш кривавих диктаторів в історії людства Сталіну став другим у місті – в грудні 2019 року місцеві комуністи встановили скульптуру на території обласного комітету Кпрф. Як відомо, Другу світову війну розв'язали нацистська Німеччина та сталінський срср, коли у таємному пакті Молотова-Ріббентропа поділили Європу і у 1939 році удвох напали на Польщу, а потім почали завойовувати інші сусідні країни: Німеччина

«Говорачи про нинішню війну і постачання Києву німецьких танків «Leopard», він сказав, що «нам знову погрожують німецькими танками Leopard, на борту яких хрести»...»

– Данію, Норвегію, Францію та інші, срср – Фінляндію, балтійські держави, Румунію. Період Другої світової війни, коли Гітлер пішов війною на свого колишнього союзника Сталіна, в сучасній Росії називають Великою вітчизняною війною. Перемога срср в цій війні для РФ є свого роду другою релігією. Адже Москва вважає цю перемогу фактично індульгенцією для будь-яких розв'язаних нею нових війн та вчинених злочинів. Хоча зараз саме путінська Росія є копією гітлерівської Німеччини, будь-яка агресія Москви оголошується в Росії боротьбою з фашизмом. Цій примітивній пропаганді та брехні залюбки вірить більшість росіян і офіційний Кремль продовжує активно цей підхід використовувати. Так було і в Волгограді, куди 2 лютого на 80-річчя Сталінградської битви приїхав Путін. Кривавий кремлівський покидьок, який і є агресором, фактично назвав себе... жертвою фашистів. Говорачи про нинішню війну і постачання Києву німецьких танків Leopard, він сказав, що «нам знову погрожують німецькими танками Leopard, на борту яких хрести»... Самому місту Волгограду, до речі, на кілька днів повернули стару назву – Сталінград. У 2013 році депутати Волгограда ухвалили рішення про встановлення на в'їздах та виїздах з міста табличок «Сталінград» у пам'ятні дати, але цього разу таблички змінили за два дні до урочистостей, уже 30 січня. Таким чином возвеличення диктатора та вбивці Йосифа Сталіна у Росії вийшло на новий рівень, Путін же постає як його послідовник. А російський народ у своїй масі радіє цій диявольській естафеті...

КОМЕНТАР
Ігор ЕЙДМАН, російський опозиційний публіцист:
«Володимир Путін у Волгограді назвав нову мету війни: «Наше головне завдання – забезпечити збереження Росії». А за кілька років до цього в'ячеслав Володін (*голова держдуми*. – **Ред.**) сказав: «Є Путін – є Росія, немає Путіна – немає Росії». Таким чином, теперішня мета позначена цілком ясно: «Мета війни – збереження Путіна»... Поки триває війна, Путін зберігає владу. Тільки в цьому її ціль та сенс».

Анекдот до теми
Ніколи б не подумали, що зрадіємо фразі: «На Київ їдуть німецькі танки!».

■ **Хто б сумнівався!**

Патріарх кіріл працював шпигуном у Швейцарії

Предстоятель російської православної церкви у 1970-х роках вів розвідку на користь радянського союзу під кодовим ім'ям «Михайлов»

Микола ДЕНИСЮК

Одразу кілька швейцарських газет із посиланням на розсекречені архіви написали про те, що на території Швейцарської Конфедерації майбутній російський релігійний лідер працював на Комітет державної безпеки срср і здійснював розвідувальну діяльність. «Як повідомляється, кіріл займався шпигунством, працюючи в Женеві як офіційний представник московського патріархату при Всесвітній раді церков (ВРЦ). Місія кіріла, кодове ім'я якого було «Михайлов», полягала також у тому, щоб впливати на Раду, щільно інфільтровану у 1970–1980-х роках радянськими агентами», – зазначає агентство SwissInfo.

При цьому рпц відмовилася коментувати імовірну шпигунську діяльність кіріла (Гундяєва) в

А під рясом – погони КГБ.

Женеві, а Всесвітня рада церков зі свого боку каже, що у неї «немає жодної інформації» з цього питання.

До речі
Державна служба України з етнополітики та свободи совісті, вивчивши зміненний Статут про управління української православної церкви (московського патріархату), дійшла висновку, що **упц мп – це частина російської церкви**. «Жодних документів чи дій, які б свідчили про трансформацію упц в самостійну відносно рпц релігійну організацію, членами експертної групи не виявлено», – зазначили експерти.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Юрій ЛЯШУК – боєць із села Котів, що на Ківерцівщині;

Богдан САК – боєць із села Лемешів, що на Горохівщині;

Олександр ГАМУЛА – боєць із села Рудники, що на Маневиччині;

Андрій ВАРЕНИК – боєць із селища Стара Вижівка;

Богдан ОМЕЛЬЧУК – боєць із селища Торчин Луцького району;

Олександр ЗЕЛІНКО – боєць із села Лишнівка, що на Маневиччині;

Микола МАТВІЄНКО – боєць із села Гарезджа Луцького району;

Андрій БУБАЛО – боєць із села Дідичі, що на Ківерцівщині;

Микола КУЗЬМИЧ – боєць із села Дольськ, що на Любешівщині;

Олександр ФЕРЕНЦ – боєць із міста Луцька;

Валентин КОЗОДОЙ – боєць із села Цегів, що на Горохівщині;

Віктор ІВАНИЦЬКИЙ – боєць із міста Луцька.

■ **Тільки факти**

2 лютого Європейський парламент схвалив резолюцію, яка закликає Євросоюз працювати над початком переговорів із Україною про вступ у ЄС. За цей документ проголосували 489 депутатів, проти – 36, утрималися – 49.

Президент Зеленський наголошує, що здавати Бахмут ніхто не буде. Будемо боротися, скільки можемо. Вважаємо це місто нашою фортецею. Якщо Україна якнайшвидше отримає далекобійну зброю, українські Сили оборони не тільки не відійдуть від Бахмута, а й почнуть деокуповувати раніше захоплену росіянами територію східних областей.

Погляд

Оксана КОВАЛЕНКО,
редакторка відділу освіти
й культури газети «Волинь»

Про відторгнення чужорідного тіла

Поведінка окремих українських народних депутатів давно не дивує й не вражає. Правда, окрім огиди, завжди виникає думка, як почуваються поруч із зайдями професійні обранці? Невже просто радіють, що вчергове зганьбила себе «конкуруюча» політична сила?

Друга половина січня додала в інфопростір новин про нардепів-відпочивальників, які у час кровопролитної війни в державі можуть розслабитися дорого і з шиком, та ще й обурюються: мовляв, журналісти втручаються в їхнє приватне життя.

Одіозний Микола Тищенко, якого всього лише витурили з фракції й партії «Слуга народу», цього разу вигрівав зад у Таїланді. При цьому безграмотно писав у партійному чаті, що поїхав туди працювати: начебто хотів підтримати тамтешніх 2 тисячі українців та зустрітися з «королевою сім'єю». Його особа в нашому парламенті – це велике приниження не тільки для партії «Слуга народу», але й для всього законодавчого органу. У той же час головна редакторка «Української правди» Севгіль Мусаєва оприлюднила допис у соцмережах, де повідомила, як тиснуть на неї й видання прихильники партії «Батьківщина». Саме УП показала відео, як Тимошенко і її родина відпочивали в січні цього року на одній із найдорожчих у світі віллі в Дубаї. (Пам'ятаємо, що вона є багатолітньою виразницею інтересів тієї частини українського електорату, яка дуже цінує як ЮТ виступає проти бідності). Мусаєва пише, що її видання звинувачують у тому, начебто журналісти втрутилися в приватне життя Тимошенко, порпалися у брудній білизні. Редакторка іменитого видання резонно відзначає, що насправді мова про політичне лицемірство і горизонт роботи для НАЗК: «Не можна в Україні в національних ефірах розповідати про зубожіння, а потім в Дубаї засмагати на пляжі. Роками Тимошенко вдавалося маніпулювати суспільною свідомістю за рахунок орендованих машин, будинків та майстерності публічних виступів...».

Якось у книзі «Мустафа Джемільєв. Незламний» прочитала розповідь лідера кримських татар про бойкот тамтешньому політику Ремзі Ільясову, ексзаступнику голови Меджлісу. (Той став співпрацювати з російською окупаційною владою усупереч рішенням законодавчого органу). Джемільєв описав, як Ільясов приїхав як гість на кримськотатарське весілля (а вони досить численні – до п'яти тисяч гостей). Коли політик сів за святковий стіл, у ту ж хвилину чимало людей підвелися й вийшли з-за нього. Повернулися гості аж тоді, коли червоний, як буряк, політик забрався геть... У медицині про таке пишуть: «відторгнення чужорідного тіла».

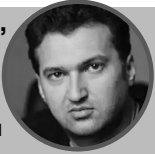
У звичайних людей усе набагато простіше. Певно, завдяки природним фільтрам на порядність, тим неписаним законам моралі, які на противагу деяким писаним працюють... Факт, що під час такої страшної війни журналісти мають можливість викривати політиків найвищого рівня, – це круто. Навіть якщо це політичне замовлення. У нашій державі багато що не так, як мало би бути в цивілізованій країні. Але так хочеться сподіватися, що нелюдське випробування військової запізніло, але таки вже вмикає природні фільтри й почуття загостреної справедливості й у тих, хто поруч із «чужорідними тілами», й у тих, хто відповідає за меч покарання. ■

■ Прямая мова**«Коли росіяни придуть сюди на колінах підписувати мир, тоді ведіть їх у Переяслав...»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Ден РАЙС, радник Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного, про те, що Києву треба негайно надати далекобійну зброю:

«...Україні потрібна здатність стріляти у глибину та знищувати будь-які склади, великі скупчення живої сили і пункти управління, які знаходяться поза межами досяжності HIMARS. Така допомога не повинна надходити лише колись згодом, вона має бути негайно.»

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, блогер, обурився, що в якості покарання підозрюваним в організації «п'яних вечірок» хлопцям, коли вони спокували дівчат і вчиняли над ними сексуальне насильство, видали... повістки до ЗСУ (хоч МВС потім заперечило цей факт):

«ЗСУ – не зона. І повістка – не покарання і не індульгенція. На фронті просто не місце тим, хто має відбувати покарання за злочин. От ви довірите втримання Бахмута, Вугледара, звільнення лівого берега Херсона, зупинення, коли що, чергової окупаційної хвилі з території білорусі всіляким дрібним кримінальникам, алкашам чи йо**ам-терористам? І я не довірю. І я категорично проти, щоб військо, від котрого залежить моє, ваше життя і свобода, формувалось от з таких і в такий спосіб... Фактично їх відправили на смерть – і головне, їх відправили підставляти під смерть справжніх бійців. У котрих замість підтримки, прикриття тилу чи флангів, підстраховки від сусідніх підрозділів, порятунку з тяжких зіткнень за спинами буде оце. Котре спокійно може дезертирувати, звалити до росії чи просто в спину перестріляти бійців ЗСУ – через образу хоча би. Все ж популізм і загравання з народом повинне мати межі.»

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про те, як правильно ставитися до війни:

«Я не боюся. Не тому, що такий сміливий. Просто розумію, що від страху вірогідність, що зі мною трапиться щось погане, не залежить. Боюся я російської ракети чи ні – вона або прилетить, або не прилетить, і це від мене і моїх страхів не залежить ніяк. Тому я вибрав жити без страху. Мені це видається розумним і раціональним. Бо я живу на повну і цим ламаю плани путіна зламати нас. А ще допомагаю людям не боятися «руських» і не ламатися. Такий мій персональний редут.»

Анджей ДУДА, президент Польщі, дав пораду Володимиру Зеленському, де Україні прийняти капітуляцію росії після Перемоги:

«Я кажу: Володимире, дивлячись на нашу історію, як розійшлися колись ці шляхи, я благаю вас – коли ви переможете росію, коли росіяни придуть сюди на колінах підписувати мир, тоді ведіть їх у Переяслав (місто, де в 1654 році відбулась «Переяславська рада»). – Ред.), нехай вони підпишуть з вами мир там, нехай перекреслять всі ті роки радянського і російського впливу і цей полон із часів царизму до недавнього часу, від якого ви зараз знову обороняєтеся.»

Ірина ГЕРАЦЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», у відповідь на заяву президентки Грузії Саломе Зурабішвілі про те, що після поразки росії у війні в мирній угоді має бути передбачене виведення російських військ з Абхазії та Осетії:

«Нинішня позиція Грузії викликає розчарування і біль. Україна стікає кров'ю і просить у Тбілісі передати нам наше ж озброєння (яке Київ надав Грузії у 2008 році після нападу росії і яке Тбілісі не хоче повернути). – Ред.). Це збереже життя нашим воїнам та цивільним і допоможе на полі бою. Україна ціною тисяч жертв виборює незалежність. Грузія відсторонено за тим спостерігає і ще й за український рахунок хоче вирішити свої територіальні проблеми з москвою. Замість стати поруч і разом дати відсіч окупанту. Боляче дивитися, як Грузію упокорює російське болото.»

Роман СВИТАН, військовий експерт, про мобілізацію в росії:

«У нас наразі є одна маленька проблема, але вона може бути великою – це нескінчений людський ресурс російський і скінчений усе-таки український. І ось ця проблема є – вона нікуди не дінеться. Від неї можна піти, лише прискоривши певні дії з вичавлювання російських військ з України. Далі – вихід на кордони 1991 року, і вже лінію утримувати в режимі оборони.»

Ігор ЯКОВЕНКО, російський опозиційний журналіст, про те, що сприятиме розпаду росії:

«Наразі вже триває процес «приватизації» армії. Фактично єдиної армії вже значною мірою немає, тому що на фронті командують різні командири, які не підпорядковуються міністерству оборони, генштабу: ПВК пригожина, бандити кадірова, ще близько 20 ПВК, які створюються. І відбувається така ось «приватизація» армії. І це насправді в сукупності з тим, що в регіонах створюють, так би мовити, загони територіальної оборони. Це, по суті, передумова для розвалу росії, для розпаду росії». ■

■ Актуально

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Оце диво-машина, повна необхідних інструментів»: під час нещодавньої поїздки на передову Петро Порошенко з волонтерами ГО «Справа громад» передали для військових пересувну ремонтну майстерню, яку переобладнали із британської вантажівки DAF.

Порошенко вимагає повернути доплату 30 тисяч військовим

П'ятий Президент заявив, що неприпустимо економити на армії, – виплати треба, навпаки, нарощувати, а не скорочувати

Ольга СОКОЛОВА**«Н**ас дуже обурює ситуація, коли дехто намагається зняти по 30 тисяч гривень з українських військовослужбовців нібито для економії бюджетних коштів. 30 тисяч гривень з військовослужбовців, які навіть картку з собою на фронт не забирають. А бійці ТрО і резерву за ці кошти купують форму, броніки, шоломи – те, чого не вистачало», – сказав Петро Порошен-**« – Ми маємо захистити військовослужбовців, – переконаний Петро Порошенко. »**

ко з трибуни Верховної Ради. Лідер «Європейської Солідарності» вважає, що доплати у 30 тисяч варто зберегти для всіх військовослужбовців, хто їх отримує на сьогодні. А питання диференціації вирішувати шля-

хом нарощування цієї суми. 30 тисяч – усім, хто вдягнув форму, а чим ближче воїн до передової – тим більше має отримувати. «Ми маємо захистити військовослужбовців», – переконаний Петро Порошенко. ■

■ Кримінальне читиво**Волинські спецслужбовці затримали зрадника, який «зливав» ворогу дані про наступ ЗСУ**

Фото із сайту facebook/SecurSerUkraine.

Поплічником агресора виявився посадовець однієї з військових частин, якого росіяни завербували після початку повномасштабного вторгнення**Леонід ОЛІЙНИК****В**ійськова контррозвідка Служби безпеки викрила російського агента, який інформував ворога про плани бойових операцій Сил оборони на стратегічно важливій ділянці фронту.

Завдяки швидкій реакції СБУ командуванню українських військ вдалося своєчасно скоригувати свої рішення для успішного виконання завдань.

За вказівкою окупантів завербований український офіцер приховано збирав інформацію про переміщення українських військ та їхнє поповнення технікою і боеприпасами.

Як він міг дивитися побратимам у вічі?

Крім цього, зрадник «зливав» російським кураторам аналітичні зведення щодо си-

туації на фронті.

У результаті спецоперації співробітники СБУ затримали зловмисника на спробі чергової передачі даних рашистам. Цього разу він намагався сповістити ворога про оперативну обстановку на одному з напрямків бойових дій.

Під час обшуків за місцем перебування затриманого виявлено засоби зв'язку і комп'ютерну техніку, яку він використовував для комунікації з окупантами.

Спецслужбовці повідомили затриманому про підозру, він повністю визнав свою вину.

Нині зловмисник під вартою, він не має права на внесення застави.

Викрили зрадника співробітники Департаменту військової контррозвідки Служби безпеки спільно з підрозділами СБУ Волинської області за процесуального керівництва Спеціалізованої прокуратури у військовій та оборонній сфері Західного регіону. ■

■ Тільки факти**Путін заявив, що тим, хто посилає танки до кордонів росії, він відповідає «не тільки бронетехнікою», а також похвалився «багатьма друзями» росії по всьому світу, в тому числі в Північній Америці.****Ізраїль розглядає можливість передачі Україні засобів протиповітряної оборони, зокрема системи «Залізний купол». Прем'єр-міністр цієї країни Беньямін Нетаньягу також підтвердив, що США перемістили з території Ізраїлю до України запаси артилерійських боеприпасів.****Путін віддав наказ до безрезна захопити територію Донецької та Луганської областей. Але, як інформує Головне управління розвідки України, для наступу з білорусі ресурсів у росії немає.****Десятий пакет санкцій Європейського Союзу проти росії коштуватиме близько 10 мільярдів євро і стосуватиметься технологій та протидії обходу санкцій.**

■ Герой із сусідньої вулиці

«Під час мінометного обстрілу врятуватися вдалося лише мені. Інші хлопці загинули»

Важко навіть уявити, що довелося пережити сержантові Василеві Трушу із Любешова того жахливого дня – 7 серпня 2022-го, коли був важко поранений. То вже нині, через місяці, чоловік детально розповідає про ті події, котрі назавжди змінили його життя

Наталія МУХА, редактор газети «Нове життя» (сміт Любешів)

При цьому навіть нині чоловік ні на хвилину не шкодує, що пройшов воєнне пекло і, якщо потрібно буде, знову готовий піти воювати. Бо ж головне, за його словами, – вигнати клятих ворогів із території України. Аби його синочки, котрих любить понад усе на світі, не знали жахіть війни.

Саме для цього ще наприкінці березня Василь Труш з'явився у військкомат. А вже 4 квітня пішов служити. Спочатку трохи побув у Львові на навчаннях, далі ж у складі штурмового підрозділу потрапив у саме горнило новітньої війни – на Бахмутський напрям. Там, усього за якихось десять кілометрів від міста, за яке й зараз тривають запеклі бої, й отримав тяжкі поранення.

«В окоп наших хлопців влучив

Фото з архіву Василя ТРУША.

У Василя Труша, який переніс уже чимало операцій, попереду ще довгий і нелегкий період реабілітації.

лом тоді вдалося врятуватися лише мені. Інші хлопці загинули», – притишеним голосом розповідає наш земляк.

Військовий медик затягнув пораненого бійця в окоп. Однак відвезти на безпечніші позиції відразу було нереально. Тож годин зо п'ять Василь залишався в окопі, хоча поранення виявилися дуже тяжкі: відірвало руку, порвало ноги, пошкодило очі, загалом тіло було прошите осколками та обпечене.

Ще два дні Василь Труш перебував у польових шпиталях, аж поки його не доставили до Дніпра. Коли прийшов там до тям, відразу ж попросив медиків повідомити рідним, що він живий. Тож саме від них дружина Юлія і дізналася, що з її коханим сталася така біда. Вже буквально наступного дня вона разом із мамою чоловіка вирушила у Дніпро. А коли через деякий час Василя перевели у Львів, привезла туди і двох їхніх синочків. Хоча на той час тато не зміг їх навіть побачити, бо ж упродовж місяця через травми зір узагалі був втрачений. Та головне – він нарешті мав змогу обійняти своїх кровинок.

За ці місяці Василю Трушу довелося перенести чимало операцій: на руку, ноги, очі. На щастя, нині він може ходити. Помаленьку відновлюється зір. Планують встановити протез на руку. Тож попереду ще довгий, нелегкий період реабілітації. Любешівець насолоджується миттями зустрічей із рідними, друзями, знайомими під час коротких відвідин домівки. Бо ж, як зізнається, їхня підтримка дуже важлива.

«Дружина розповіла, як мої земляки відгукнулися й допомагали нам фінансово та матеріально, коли зі мною сталася біда. Я дуже всім за це вдячний. Адже, повірте, значення такої підтримки не передати словами. Особливо – моральної. Ось навіть коли до нас у реабілітаційний центр приходили волонтери з «миколайчиками», то аж сльози на очі навертали. Тоді просто хочеться жити...» – зізнається Василь Труш. ■

«Годин зо п'ять Василь залишався в окопі, хоча поранення виявилися дуже тяжкі: відірвало руку, порвало ноги, пошкодило очі, загалом тіло було прошите осколками та обпечене.»

снаряд. Серед поранених тоді був і житель Любешівської Волі Олександр Гриневич. Особисто я його витягував з обваленого бліндажа. А Діма Зіміч із В'язівного, який у жовтні загинув, того дня відвозив їх із позицій. Коли ж машина вдруге приїхала по хлопців і ми були геть біля неї, прямисінько в авто поцілів міномет...» – пригадує ті страшні хвилини Василь Труш.

Невимовно сильний біль. Очі

нічого не бачили. Але розум узяв гору – любешівець усвідомлював, що потрібно якнайшвидше відбігти від машини, бо ж вороги продовжуватимуть її обстрілювати. Не помилюся. Упав за кілька метрів і самотужки наклав турнікети. А в голові лиш одна думка: «Маю жити заради своїх синочків... Вони мене чекають...»

«Якби я не зупинив собі кров, то навряд чи вижив би. Та й зага-

■ Гучна справа

Експрокурор хоче стягнути з господарства понад 4 мільйони гривень

Колишній представник наглядового органу Сергій Масалов (на фото) вирішив зробити банкрутом державне сільгоспідприємство «Перше травня». Він навіть подав у Господарський суд Волинської області відповідний позов

Ірусина ПРИХОДЬКО

Як повідомляє один із місцевих телеканалів, експрокурор наглядового органу судиться із господарством уже не вперше.

Після свого звільнення Масалов зареєструвався підприємцем і

уклав договори із державним підприємством, директором якого був його двоюрідний брат.

Зі слів адвоката дослідного господарства, Сергій Масалов уклав угоди на постачання добрив та ремонт приміщення за завищеними

Фото із сайту Юрос-Цікале

цінами, а тепер заявляє, що «Перше травня» винне йому понад 4 мільйони гривень і просить визнати його банкрутом.

Адвокат господарства припускає, що колишній прокурор заганяє «Перше травня» у мільйонну заборгованість навмисне.

«Складається враження, що він використовує усі методи для того, щоб нагнати якомога більшу суму боргу, аби в подальшому, можливо, забрати весь майновий комплекс. Приміщення, техніка, земля підприємства є в кількох населених пунктах, зокрема – тисяча гектарів недалеко від Луцька», – каже адвокат. ■

■ Тільки факти

Експрезидент росії Дмитро медведєв заявив, що у разі, якщо Україна атакує російські об'єкти в Криму, ніяких переговорів про мир не буде, а з боку росії нібито можливі «тільки удари відплати», в тому числі ядерною зброєю.

Уряд ФРН прийняв принципове рішення дозволити підприємствам ВПК передавати Україні 88 танків Leopard 1. Канада вже доставила до Польщі перший танк Leopard 2, який передає ЗСУ.

Західні країни вважають, що їхня зброя має використовуватися лише для звільнення території України, а не для атак на росію. Про це в інтерв'ю Bild заявив федеральний канцлер Німеччини Олаф Шольц. «Щодо цього існує консенсус з Україною», – зауважив він.

США звернулися до Японії щодо розміщення на островах, які їй належать, ракет середньої дальності, зокрема «Томагавків», для поліпшення балансу сил у регіоні з Китаєм.

■ Пульс тижня

За 17 тисяч доларів продавав авто, які були призначені для ЗСУ

На махінаціях із гуманітарною допомогою викрили жителя Ковельського району

Сергій ВИШЕНЬКА

39-річний чоловік продавав машини, які були ввезені в Україну для Збройних сил України.

Правоохоронці затримали зловмисника і вилучили транспортні засоби – «Nissan Navara» та «Mazda MB 50», документи на них, а також 17 тисяч доларів.

Невдовзі зловмисникові оголосять про підозру й накладуть арешт на автівки. Слідство триває. ■

На Ковельщині посадовцю спіймали на хабарі

Викрили завідувачку районного відділення однієї з установ Міністерства охорони здоров'я

Олена КУЧМА

Жінка вимагала та отримала від громадянина 600 доларів США за рішенням про оренду приміщення очолюваної нею установи.

Зловмисниці вже повідомили про підозру. Невдовзі їй оберуть запобіжний захід та відсторонять від посади. Досудове розслідування триває. ■

Оштрафували невістку, яка обізвала свекруху

Жінка пригрозила розправою чоловіковій матері

Влад НОВИНСЬКИЙ

На 170 гривень Демидівській районний суд Рівненської області оштрафував молодицю, яка посварилася зі свекрухою. Про це журналісти видання «Район.Демидівка» дізналися із матеріалів справи.

Зокрема, у постанові йдеться, що ввечері 29 грудня між жінками спалахнула сварка. Під час конфлікту молодша нецензурно обізвала старшу, а також пригрозила їй розправою.

Під час розгляду справи у суді невістка повністю визнала свою вину. Запевнила, що кається у вчиненому.

Зважаючи на те, що в поле зору правоохоронців жінка потрапила вперше, а також враховуючи обставини скоєного, суд вирішив застосувати до правопорушниці стягнення у вигляді мінімального штрафу. Також невістка сплатить 536,8 гривні судового збору. ■

На Рівненщині легковик в'їхав у людей, які стояли на зупинці

Автопригода з травмованими сталася у селі Ільпін колишнього Здолбунівського району

Оксана СКРИПАЛЬ

Поліцейські на місці події з'ясували, що 22-річний водій «Peugeot», житель села Глинськ, не вибрав безпечної швидкості руху, не впорався із керуванням та, за попередньою версією, внаслідок заносу автомобіля допустив наїзд на людей, які на узбіччі чекали громадський транспорт. Потому легковик з'їхав у кювет.

Кермувальник, який за результатами огляду був тверезий, в автопригоді не постраждав. Натомість чотирьох потерпілих, серед яких матір із п'ятирічною дитиною, із різними травмами доставили до лікарні. ■

■ Многая літа!

Фото правнука ювіляриє Сергія ЗАЛУСЬКОГО.

Були в день ювілею і численні вітання, й подарунки та гарний ексклюзивний торт, який дуже пасував до автентичного одягу баби Домці.

100-річна Домініка Залуська щодня просить Бога, аби вберіг на фронті правнука Назара

У день народження ювілярка пригадала повстанські пісні з молодості

Катерина ЗУБЧУК

У Бузаках Камінь-Каширського району довгожительки знають як бабу Домцю, за плечима котрої довгий життєвий шлях, померзений і радощами, й клопотами. Були, як мовиться, червоної й чорні кольори. Родом вона із Поступеля, що на Ратнівщині. У Другу світову війну зазнала долі оstarбайтера. У 1947-му виїхала заміж у Бузак за свого коханого Кузьму. Бог дав їм трьох дітей: дві дочки й сина, які вже й самі давно в літах. Що казати – й онуки повиростали, яких у Домініки Василівни четверо, шестеро правнуків. А от чоловіка похоронила двадцять два роки тому. Живе тепер одна в своїй хаті. Але не самотня – вона завжди під крильцем великої родини, яка піклується про неї.

«Не думала, що ще одна клята війна випаде на її долю, що росія нападе на Україну. Зараз це – найпекучіший біль довгожительки.»

З нагоди 100-річчя рідня вітала любу маму, бабусю, прабабусю, вручивши їй ексклюзивний торт. Поздоровляли довгожительку також староста Бузаківського старостинського округу Олександр Мольчук, голова Камінь-Каширської міської ради Віктор Пась – не так багато в громаді мешканців, які розміняли другу сотню літ! Завітав до ювілярки вокальний колектив місцевого Будинку культури під керівництвом Тетяни Герасимець. У його виконанні прозвучали пісні з репертуару самодіяльних артистів. І, звичайно, для Домініки Залуської линуло «Многія літа!» Та й сама вона могла б ще заспівати, бо знає багато українських народних пісень, серед яких і повстанські.

І за Польщі жила баба Домця, і за советів, Господь дав побачити Україну незалежною. От тільки не думала, що ще одна клята війна випаде на її долю, що росія нападе на Україну. Зараз це – найпекучіший біль довгожительки. Болить серце старенької, зокрема за правнука Назара, який служить у Збройних силах України, боронить Батьківщину від ворога. Молиться за нього, просить Бога, аби вберіг його.

...У день такого поважного ювілею Домініка Василівна зустрічала гостей у своєму святешному вбранні. Задля такої okazji довелося дістати із курфа старовинну вишиту сорочку, корсет і спідницю, прикрашені різнокольоровими стрічками. Такий автентичний одяг тепер може зайняти достойне місце серед музейних експонатів, а колиш в она в ньому на вечорниці ходила. ■

■ Тільки факти

26% становитиме рівень безробіття в Україні у 2023 році за прогнозами Національного банку. Очікується, що у 2024-му цей показник зменшиться до 20%, а у 2025-му – до 17,6%.

Українські жінки, які обіймають посади на державних службі, можуть відвідувати своїх неповнолітніх дітей, які перебувають за кордоном. Про це інформує Кабмін.

Щонайменше 5 країн уже заявили про намір створення власних цифрових додатків на основі українського застосунку «Дія». Про це заявив в інтерв'ю «Радіо Свобода» віцепрем'єр-міністр з цифрової трансформації Михайло Федоров.

У віці 88 років зупинилося серце всесвітньо відомого модельєра іспанського походження Пако Рабанна. Дизайнер, справжнє ім'я якого Франсіско Рабанеда і Куерво, помер у Портсаллі у Франції. Причини смерті кутюр'є не називаються.

Україна бойкотуватиме Олімпійські ігри 2024 року в Парижі у разі допуску до головного літнього старту чотириріччя спортсменів із росії та білорусії.

■ Професіонали

Закінчення . Початок на с 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«НА НАШОМУ ПІДПРИЄМСТВІ ЛЮДИНА – НАЙВИЩА ЦІННІСТЬ»

Вродженого господаря односельці бачили ще в малому Віткові. Хлопчини, було, хліба не дай, а дозволь проїхатися з татусем-водієм у поля, щоб побачити, як дозрівають золоті колоски. Найповажніші ратнівчани кажуть, що до людей він ще тоді дослухався і що йому на роду було написано Богом і благословенням батьків стати знатним хліборобом і лідером! (Як я тишилася, що хліборобську естафету уже Віктора Анатолійовича підхопили і його сини – Юрій та Олександр). Свого часу йому випало працювати агрономом, згодом люди довірили земляковій посаді сільськогосподарської голови, і ніколи село й довколишня округа не сумнівалися, що з керівником СГПП «Рать», яке він очолює 23 роки тому, вдасться збудувати свою міні-Свропу.

Відтоді не було такого, щоб у селі не знайшлося для когось роботи. Нею, гідно оплачуваною й постійною, лідер забезпечує своїй малій батьківщині добробут і щасливе багатоліття. Зі світанковою до вечірньої зорі тут щось мурують, асфальтують, прибирають, ремонтують, доглядають повні ферми худоби, сіють та збирають врожаї. Рекордні, бо земля щедра для тих, хто дбає про неї.

Все, що росте в «Раті», сіється-обробляється сучасною сільськогосподарською технікою. Люди у Ратневі мають красиві ФАП, дитячий садочок, заклад культури, школу, млин, м'ясопереробний цех (у ньому ковбаса з одного м'яса) й пасіку, славу медом на всю округу... Разом із поколінням ратнівських діточок виростили сосновий ліс і яблуневий сад. Всі найгарніші дати й події Ратнів береже на віки в музеї, створення якого – ще одна хороша справа ювіляра, як і народний фольклорний гурт «Світлиця», а на розмову з Богом йдуть ратнівчани у храм святої Параскеви, який завдяки жертвам Віктора Шумського здалеку вражає величчям виглядом.

...Не перерахувати всіх добрих справ, зроблених Віктором Шумським для громади й односельчан, яких допоміг у біді. На них щороку безкорисливо витрачає мільйони гривень. Стільки ж і їх сьогодні скеровує на потреби Збройних сил України, задля Перемоги й миру. Бо інакше жити не може.

«Хліборобам треба дякувати. Словами й ділами», – сказав в одно-

Фото з архіву volyn.com.ua.

«Девіз по життю Віктора Анатолійовича: «Бути щасливим від того, що робиш щасливими інших».

Стати хліборобом Віктору Шумському було написано на роду

му з інтерв'ю журналістам «Волині». Тож звертається з клопотаннями про нї ферми худоби, сіють та збирають врожаї. Рекордні, бо земля щедра для тих, хто дбає про неї.

«Не дивуватися, коли Віктор Анатолійович у силу своєї зайнятості не приїде сьогодні. Бо це чоловік ще й дивовижно скромності, – заспокоює тоді у Вільхівці головної редактор газети «Волинь» Олександр Згоранець. А через певний час Віктор Шумський власним коштом ще й перевідав збірку «Волинь моя».

Та познайомитися нам судилося на ... Дні поля, який у мирні роки проводив для колег-аграріїв теж славновісний волинський господар, керівник групи компанії «ВЛІЯ» Євген Дудка. Бачила, як статний і доброзичливий Віктор Шумський обіймав поглядом золотий лан, радів за друга-свата Євгена, щось широким радів колегам-хліборобам...

Тоді широким дякувала Вам, ювіляре, за те, що Ви такий е! І сьогодні усі, хто знає Ваше добре ім'я, цінують Вашу порядність, адресують Вам шіри побажання здоров'я, миру, зокрема ваші друзі Володимир Зелок і Юрій Казмірук. З тими українцями, як Ви, буде Перемога й вітнунтима Україна.

З роси і води Вам, господарю! ■

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті хвилини відкриття пам'ятника. Шукала поглядом у велелюдному товаристві доброничи. Від колег-журналістів знала про Шумського, що найбільше друатується, коли чує брехню, що не соромиться сліз, коли передчасно втрачає друзів, що його життєве кредо – «Робити добро, не коментуючи рішень».

Вірила й не вірила тоді обіцянці незнайомого благодійника, який погодився заплатити понад 100 000 гривень за монумент не родичеві чи другові, а просто людині, яку поважає за душевні пісні, – аж доки не настали урочисті х

Завтра зустрінемо разом!

На посаді секретаря селищної ради... 46 років!

Закінчення. Початок на с. 1

АНКЕТА ЧИТАЧА ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ»

1. Прізвище, ім'я, по батькові, вік, професія... Солом'янюк Антоніна Олексіївна, 82 роки, бібліотекар, закінчила Київський інститут культури.

2. З газетою «Волинь» я... дружу досить давно. Бо вона завжди була в нашому домі. А вже детально її читаю від першої до останньої сторінки з 1958-го, коли вийшла заміж за свого Миколу Дмитровича. Пригадую, як у 1970-х роках до нас (я з 1963-го вже працювала секретарем Жовтневої селищної ради) приїхала журналістка «Волині» Катерина Зубчук, як ми їй розповідали про розбудову нашого тоді ще Жовтневого, про колективи художньої самодіяльності. Взагалі раніше до газети ставилися як до найвищого контролюючого органу, оперативно і дієво реагували на будь-який критичний матеріал. А коли з'являлися дописи про селище або його людей, то перечитували по кілька разів.

3. А які публікації найбільше зачепили душу? Пригадую розповідь попереднього редактора Степана Сачука про його поїздку на Святу землю. Коли прочитала, було враження, ніби сама побувала в Ізраїлі, пережила такі ж глибокі емоції. Подібне захоплення викликала авторська колонка «Погляд» Алли Лісової, яка також поділилася враженнями від побаченого в Єрусалимі.

4. Антоніно Олексіївно, а де ваше місце сили? Зовсім близько. Ходить сюди (підвела до вікна), бачите колишню лазню – там було наше обійстя, і земля моїх батьків

Антоніна Олексіївна радє, що вдалося випустити в світ книгу про рідне селище «Історія та сучасність шахтарського селища Жовтневе 1956–2016 рр.».

тут, де зараз стоїть наш будинок. Пам'ятаю добре, як звідти навпростець ходила в Грибовицьку школу. І як одного зимового дня через поле тягнула іржавий грубер, який дав мені тато, щоб здати в школу на металобрухт, а з мене сміялися школярі. А потім один із них гукнув: «Ану, будьте тихо, треба плакати, бо Сталін помер...». І перші бараки пам'ятаю, в яких поселяли приїжджих спеціалістів – будівничих шахт. До

слова, тоді вугільні підприємства №№ 6 і 7 «виросли» за три роки.

5. На ваших очах виросло селище, яке завдяки шахтарським досягненням із видобутку вугілля прогрімало на весь союз. А що тоді найбільше тишило вас як корінну мешканку? Те, що сюди приїжджають молоді сім'ї. Уявіть собі: я закінчувала середню школу вже в Жовтневому, і тоді, в 1955 році, було чотири випускні класи по сорок і більше

учнів! Дуже чекали на зведення Палацу культури, куди найбільше тягнулася молодь. На місці теперішньої церкви діяв літній кінотеатр, де збиралося також багато людей. Улюбленим місцем відпочинку місцевих мешканців стало гарне озеро з танцмайданчиком, де в свята й у вихідні грав духовий оркестр. Центральні вулиці прикрасили декоративними ліхтарями. Це все з'явилося завдяки підтримці вугільних підприємств.

« Не раз чула від своїх начальників слова: з вами легко працювати. »

6. Впродовж майже пів віку різні політичні вітри впливали на формування керівних органів міст і селищ. Як вам вдавалося залишатися на посаді секретаря ради? Ніколи не прагнула робити кар'єру. Вперше в це крісло потрапила, коли майбутня голова Корнівець Марія Омелянівна поставила умову: якщо я погоджусь стати секретарем, тоді вона очолить раду. Цікаво складалася трудова діяльність після того, як мені виповнилося 55 років. За тодішнім законом пенсіонери не мали права бути на держслужбі, за невеликим винятком. Його й використали – зібрали клопотання від багатьох громадських організацій й надіслали у відповідну інстанцію у Київ. Отримали дозвіл для мене на два роки. А потім знову діяли за аналогічним принципом. Зворушена була до сліз, коли під час моєї останньої каденції проходили вибори секретаря, і я отримала велику підтримку депутатів. Тоді зрозуміла, що даремно прожиті роки, якщо люди мені довіряють.

7. Скільки поколінь мешканців селища ви випустили в широкий світ? Чотири – це точно. Оскільки в обов'язки секре-

таря колись входило проведення обряду одруження, то я спочатку його здійснювала для одних молодих людей, потім – їхніх уже дітей, а ще згодом приходили за деякими документами навіть онуки.

8. Чим заповнюєте вільний час, адже такі люди, як ви, не можуть бути пасивними? Теплої пори кохаюся у квітах. Маю біля квартири невеличкий город, де вирощую овочі. Освоїла сучасний телефон, через свою сторінку у фейсбуці спілкуюся з багатьма людьми. А буває й таке, що за телефонними розмовами проводжу кілька годин (сміється). Але понад усе цінувала й ціную спілкування з однодумцями, друзями, перевіреними часом і обставинами.

9. Що вас найбільше гнітить? Несправедливість, жорстокість, втрата ні в чому не винних людей, особливо наших молодих хлопців, які гинуть на фронті.

10. Чим найбільше гордитесь? Прожитими спільно зі своїми земляками роками. А ще – внучкою і внуком. Тетянка після закінчення Київського лінгвістичного університету викладає угорську мову в академії СБУ. А про Дмитра ще кілька літ тому писала газета «Факти» як про винахідника методу боротьби з пластиковими відходами, за що отримав бронзу на одному з найбільших світових конкурсів наукових проєктів. Зараз він студент факультету «Хімічна інженерія» Київської політехніки, виграв грант і навчається в Америці.

11. А чим заспокоює серце? Поезією, яку люблю понад усе. На столі в мене завжди лежать книги Ліни Костенко та уродженки Благодатного, відомої поетки з Ізраїлю Валентини Чайковської. А своїм життєвим девізом вибрала слова з пісні нашого «соловейка», легендарного поета-пісняря й композитора Олександра Каліщука «Якою доля б не була – життя прекрасне».

Записала
Алла ЛІСОВА. ■

РЕКЛАМА

Хороша новина

Щаслива дівчора в горохівській «Казці».

Наші малюки навіть у війну повинні мати свято щодня

Чудовий день! Ви запитаете чому? А ось читайте далі...

Богдана ДОВГОПОЛОВА

Як голова благодійного фонду «Дефендер життя», завітала з подарунками в заклад дошкільної освіти «Казка» міста Горохова. Привезла малечі багато м'яких іграшок, які їм передали наші друзі з Польщі та Німеччини. Скільки щастя було в дитячих очах! Такі емоції спонукають ще більше і краще виконувати поставлені цілі. Адже саме ці маленькі діточки є майбутнім України. Тому наш з вами обов'язок – перемогти ворога-окупанта, якнайшвидше відбудувати країну і дати змогу малечі насолоджуватися життям. Бідні діти і так настраждалися за весь цей час.

Зазначимо, що в цьому садочку навчаються і діти-переселенці. А трудовий колектив закладу від початку війни допомагає захисникам України продуктами.

Окрім іграшок, наша команда передала антисептики, рідке мило, вологі серветки. Ми щиро вдячні друзям із Польщі та Німеччини Markus Gras та Melanie Gras, Pod Napięciem за подарунки дітям.

Разом ми сила і скоро здолаємо ворога! Віримо. Знаємо. Зможемо! ■

СЛОВО ВІДГАДАЙТЕ — ГРОШІ ЗАБИРАЙТЕ:

355 000 €

ОТРИМАЙТЕ НА НОВИЙ АВТОМОБІЛЬ!

ЯКЕ СЛОВО ЗАШИФРОВАНО НА МАЛЮНКУ?

П Р Ж Е М Ц О Б

Тільки 10% людей можуть вирішити це завдання. Перевірте себе!

МОЄ СЛОВО: П [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] Б КОД УЧАСТІ: 263671

ЗНАЄТЕ ВІДПОВІДЬ? ТЕЛЕ- **0-800-21-45-37** ФОНУЙТЕ ПРЯМО ЗАРАЗ! ** Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних та мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 09:00 до 19:00)

*Мається на увазі маркетингова акція. **Маркетингова акція проводиться з 19.12.2022 р. по 26.12.2023 р. на всій території України, крім тимчасово окупованих територій. Результат маркетингової акції буде визначено 26.12.2023 р. в м. Києві. Детально про умови маркетингової акції та місце її проведення Ви дізнаєтеся з окремого листа. Призовий фонд маркетингової акції становить 355 000 гривень. Дане маркетингова акція не є розіграшем, лотереєю, грою (в тому числі азартною або іншим способом, що ґрунтується на ризикі), конкурсом або публічною об'явою винагороди без оголошення конкурсу в розумінні глави 78 Цивільного кодексу України. Відповідь на завдання з реєстрацією участі в маркетинговій акції. Відповідаючи, клієнт дає згоду на подальше використання компанією та партнерами його персональної інформації. 14-денний термін – орієнтовний термін отримання клієнтом товарного каталогу і набору документів інформаційного характеру для подальшої участі в маркетинговій акції. Телефон для довідок: (044) 363-96-25 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДІЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. ***За умови замовлення товарів з каталогу.

© ТОВ «Мультишанс», а/с №32, м. Київ, 03300. 2023 р. 5A_VIIN_CC_VOLYN_01022023

Тільки факти

Із пропозицією заборонити участь російських та білоруських спортсменів у міжнародних змаганнях звернулася Верховна Рада України до парламентів світу, Міжнародного олімпійського комітету, національних олімпійських комітетів та міжнародних спортивних федерацій.

6 лютого перша леді України Олена Зеленська відзначала 45-річчя. Президент Зеленський побажав дружині у день народження, аби в її житті скоріше настав День Перемоги.

3 19 лютого на 90 днів в Україні буде проведено військовий стан та мобілізацію.

■ Знай наших!

Луцька школярка розробила робота для саперів

Дівчина захоплюється електронікою й під час війни вирішила спробувати застосувати свої знання на благо захисників

Софія ГАВРИЛЮК

15-річна лучанка Аліна Сичук стала героїнею всеукраїнських новин, де повідомили про її розробку. Дівчина створює модель робота для знешкодження мін та боеприпасів. Аліна взялася за це як член гуртка електроніки Малої академії наук. Допомогає їй тато Віталій Сичук, викладач цієї ж академії та Луцького технічного університету.

Суть задуму Аліни в тому, щоб сапер міг розмінувати певну територію, перебуваючи на безпечній відстані й не ризикуючи життям. Свій майбутній пристрій вона назвала «роботом-аватаром». Розкажує про роботу конструкції, одягаючи її на руку: «Віддалений майбутній робот виконує всі дії, які ми робимо на безпечній відстані рукою. Тобто цей робот буде під'їжджати до якоїсь міни або випадково навіть може на міну натрапити і вибухати».

Алінин наставник і тато Віталій Сичук розповів, що перш ніж приступити до розробки, порадився

з військовими та саперами. Вирішили сконструювати робота-аватара для знешкодження конкретного виду мін, які не можна перенести, бо детонують. Пан Віталій пояснює, що робот може брати вибухівку й ставити впритул біля міни, щоб знищити її на місці.

«Суть задуму Аліни в тому, щоб сапер міг розмінувати певну територію, перебуваючи на безпечній відстані й не ризикуючи життям.»

Орієнтовна вартість майбутньої моделі – близько 15 тисяч гривень. Зі слів Аліни, щоб здешевити, більшість деталей зробили з пластику.

Експериментальний зразок батько з донькою подали на європейський конкурс. Після цього планують зробити дієву модель, яка допоможе військовим. ■

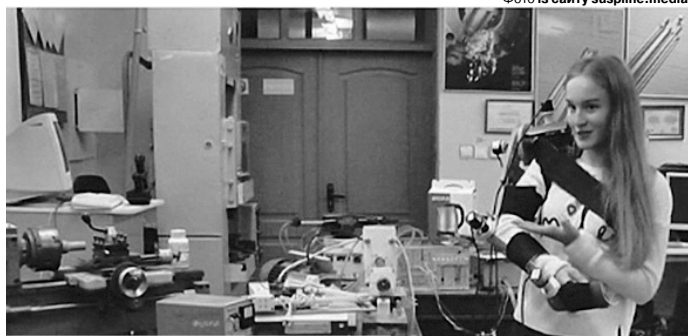
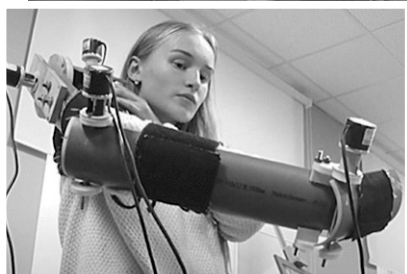

Фото із сайту susplne.media.

Юна винахідниця Аліна Сичук хоче бути корисною ЗСУ.

P E K Л A M A

Погляд

Ірина КРАВЧУК,
редакторка відділу
інформації газети «Волинь»

Як моя бабуся... сідала на шпагат

Вона завжди любила працювати. Її пориви позбутися кожної зілинки на горді деколи навіть лякали. Приміром, у 30-градусну спеку, коли всі люди тікали з поля в затінок, щоб не отримати сонячного удару, бабуся вперто сікла буряки

Змусити піти додому її могла тільки наша корова, яку треба було врятувати від оводів і відвести у хлів. Втім, коли Муха паслась у затінку, її господарка й не думала залишати сапку. До хати вона приходила по заході сонця. На неї одразу ж сипалися докори моїх батьків: мовляв, навіть із себе так знущати. Бабуся ж трохі артистично робила нещасний вираз обличчя і, демонстративно кульгаючи, йшла в хату.

А ще вона не любить, коли хтось із нашої сім'ї спить серед буднього дня. Тоді тихенько заходить у спальню і голосно питає: «Ти чого спиш?» У той момент у душі починають вирувати всі демони, які раніше ховалися, але такі доводиться вставати з теплого ліжка і робити хоч щось. У мами через це, до речі, досі психологічна травма – не може спокійно подримати навіть у неділю.

Ніхто ніколи не розумів цього фанатичного ставлення до праці. Втім, одного осіннього дня я збагнула, що це певний вид азарту, бажання щось довести самій собі. Тоді ми разом обрізали на горді моркву. В кінці рядка виднівся синій ніж. Бабуся глянула на нього і серйозно сказала: «То моя ціль на сьогодні. Маємо туди дістатися». На вулиці темніло, я була впевнена, що закінчимо вже завтра. Однак, навіть коли на небі з'явилися зірки, вона вперто продовжувала різати. Тато, який забрав у льох готовий до зберігання урожай, вмовляв її йти відпочивати, але даремно. Через пів години я вже йшла з городу із синім ножом.

Мене захоплювала вперть бабуся, але водночас я хвилювалася за її здоров'я. Вона ж переконала нас, що захворіє, як тільки задовго поспить.

Нещодавно помітила, що в неї почали сильно труситися руки. Бабуся завжди тримає спину рівно, а голову високо. Але навіть це не могло відвернути увагу від тремору. Коли вона помітила, що спостерігаю за її ложкою, вирішила розповісти мені про свою нову «ціль»: «Я вчора намагалася сісти на шпагат. Підсунула два крісла, щоб підстрахуватися. Майже вдалося, навіть забула, що мені 73. А «мостик» поки що не пробувала». ■

П.П. БУРМАКА Н.П.
11, 18, 25 лютого

ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

ІНКУБАТОР РЕАЛІЗОВУЄ

Добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:

- курчата (бройлер, іспанка, несучка);
- каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);
- гусенята (легард, лінда);
- індичата БІГ6.

ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦІ

готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, жом, ветаптечки.

Тел.: 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);
067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);
067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

Повідомлення про оприлюднення проекту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку

1. Повна назва документа державного планування:

«Детальний план території комунального об'єкта (для тимчасового зберігання ТПВ) в адміністративних межах Боровичівського старостинського округу Колківської селищної ради Луцького району Волинської області, орієнтовною площею 4,2 га».

2. Орган, що прийматиме рішення про затвердження документа державного планування:

Колківська селищна рада.

3. Передбачувана процедура громадського обговорення, у тому числі:

3.1. Дата подання заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки та її оприлюднення: 27.12.2022 р.

3.2. Дата подання повідомлення про оприлюднення проекту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку:

Публікація заяви в газетах «Волинь» від 27.12.2022р., «Цікава газета на вихідні» від 27.12.2022 р. та на офіційному веб-сайті Колківської селищної ради

3.3. Способи участі громадськості:

Громадськість у межах строку громадського обговорення має право подати в письмовій формі зауваження і пропозиції до проекту державного планування та звіту SEO.

Зауваження та пропозиції подавати до Колківської селищної ради на адресу: вул. Грушевського, 42,

с/мт Колки, Луцький район, Волинська область, 44661, або в електронному вигляді на адресу: kolky.sr@gmail.com

3.4. Дата, час і місце проведення запланованих громадських слухань:

Громадські слухання заплановані на 9 березня 2023 р. в приміщенні Колківської селищної ради за адресою: вул. Грушевського, 42, с/мт Колки, Луцький район, Волинська область, 44661.

3.5. Орган, від якого можна отримати інформацію, та адреса, за якою можна ознайомитися з проектом документа державного планування, звітом про стратегічну екологічну оцінку та екологічною інформацією, у тому числі пов'язаною

зі здоров'ям населення, що стосується документа державного планування, Колківська селищна рада за адресою:

вул. Грушевського, 42, с/мт Колки, Луцький район, Волинська область, 44661.

3.6. Орган, до якого подаються зауваження і пропозиції, поштовою та електронною адреси та строки подання зауважень і пропозицій – Колківська селищна рада, адреса: вул. Грушевського, 42, с/мт Колки, Луцький район, Волинська область, 44661, або в електронному вигляді на адресу: kolky.sr@gmail.com

Строк громадського обговорення та консультування становить 30 днів та триває з 8 лютого 2023 р. до 9 березня 2023 р.

3.7. Місцезнаходження наявної екологічної інформації, у тому числі пов'язаної зі здоров'ям населення, що стосується документа державного планування:

Колківська селищна рада за адресою: вул. Грушевського, 42, с/мт Колки, Луцький район, Волинська область, 44661.

4. Необхідність проведення транскордонних консультацій щодо проекту документа державного планування:

Транскордонні консультації в рамках зазначеної SEO не проводяться.

Відповідальна особа – колківський селищний голова О.О. Палінкевич.

■ Тільки факти

Судять старшокласника, який з'валтував дитину. Торік у Ковелі учень ліцею №5 вчинив наругу над малолітньою дівчинкою. Юнаку загрожує від 8 до 15 років позбавлення волі.

Новий поїзд «Київ–Варшава» зупинятиметься у Ковелі. Укрзалізниця призначила новий рейс із Києва до Хелма та Варшави, який почне курсувати з 19 лютого. Потяг відправлятиметься зі столиці України щодня о 18:14, зупинка у Ковелі буде о 00:42.

Історія України залишиться в національному мультипредметному тесті як один із предметів на вибір. Відповідні зміни до умов вступних випробувань у заклади вищої освіти має затвердити Верховна Рада, заявив міністр освіти та науки Сергій Шкарлет.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

■ Редакційний щоденник**Поки в Україні йде кривава війна, штучний інтелект вимагає сексу**

Чим переймався і з чого дивувався упродовж останнього часу редактор відділу інтернет-новин газети «Волинь» Олег КРИШТОФ

Якщо ви думаєте, чому я порівнюю святе з грішним, не поспішайте з висновками. Бо штучний інтелект та збройний конфлікт не такі вже й далекі одне від одного поняття.

Крім того, ця тема справді важлива, адже найближчим часом ШІ може повністю перевернути життя нашої планети. Так було з винайденням колеса, пороху, друкарського верстата, парової машини, телефону, антибіотиків, комп'ютера... Нині ж у цій черзі вже однією ногою стоять нейронні мережі. До речі, не варто очікувати, що прийдешні зміни будуть вражаюче позитивними. Може статися і зовсім навпаки. В цьому контексті людству не варто ігнорувати божевільних диктаторів та їхніх шанувальників, які останнім часом дуже активізувалися.

«ЦЕ – НОВА НАФТА»

Отож ШІ має чимало визначень. Це і галузь науки, і сфера бізнесу, але я хотів би поговорити про це поняття як про здатність машини, навчаючись, виконувати притаманні лише людині функції. Цю здатність нині реалізують штучні нейронні мережі, і ми вже з ними часто контактуємо. Вони підбирають дописи, які показує нам фейсбук, поліпшують зображення на світлинах зі смартфонів, спілкуються в чат-ботах і навіть керують автомобілями замість власників «тесли». Крім того, зараз важко знайти галузь економіки, де ці технології взагалі не використовуються. Звісно, тут ідеться насамперед про країни з розви-

Найсимпатичнішим нейромережа зобразила українського кота, чи не так?

нутою економікою. Вчені особливі надії покладають на допомогу ШІ у боротьбі з раком й іншими страшними хворобами. Вже зараз нейромережі подекуди краще за людину справляються з діагностикою рідкісних болячок, адже їм, щоб «вивчити» тисячі історій хвороб, «перебрати» мільйони симптомів, не потрібно все життя протирати штани у вишах, бібліотеках, клініках та лабораторіях.

У КИТАЇ «ВЕЛИКИЙ БРАТ» СТЕЖИТЬ ЗА ТОБОЮ

Не тільки демократичні країни взяли на озброєння ці технології. Свого часу лідер Комуністичної партії Піднебесної Сі Цзіньпін побачив, як розумна машина зненацька переграла чемпіона шашок го. З того часу КНР активно фінансує створення нейромереж і вже впроваджує їх у життя країни. Нині понад 200 мільйонів камер відеоспостереження і система розпізнавання облич дозволяють владі знати все ледь не про кожного громадянина. Відповідно це хороший засіб, щоб вирахувати всі найменші спроби протидії режиму і вберегти себе від будь-якої опозиції. Звісно, очільники Компартії стверджують,

що таким способом дбають про безпеку громадян.

Яким чином ШІ використовується в оборонній промисловості Піднебесної, ми не знаємо. Втім, у пресі нещодавно з'явилася інформація, що комуністи активно працюють над створенням розумної системи для протистояння США.

РОБОТИ З ШЕВРОНОМ ЗСУ

До 24 лютого всі новини про розробки в галузі штучного інтелекту натякали, що у майбутніх війнах на полі бою змагатимуться армії роботів, розумних дронів, а не гинуть тисячі людей... Щоправда, наша держава не відрізана від розумних технологій.

Уже на другий день повномасштабного вторгнення вітчизняний ШІ-стартап Reface оголосив про створення алгоритму для розпізнавання російських військ за супутниковими знімками. Крім того, громадянам держави-агресора ця компанія відправила 13 мільйонів антивоєнних повідомлень.

А у березні Міністерство оборони України почало користуватися системою розпізнавання облич від Clearview AI для встановлення осіб окупантів.

Хочеться вірити, що українське командування використовує нейромережі й для оцінки ситуації на фронті, й для планування військових операцій. Але про це дізнаємося, напевно, після Перемоги.

ХТИВА «ЗАЛІЗЯКА»

Поки наша країна намагається вигнати зі своєї території дику орду, світ переймається «вибриками» розумних машин. Торік у Китаї «тесла» вийшла з-під керування й влаштувала «полювання» на людей: двоє збила на смерть. Автомобіль жодним чином не реагував на маніпуляції водія. А зовсім нещодавно чат-бот Replika зненацька почав брутально домагатися користувачів. Цей сервіс презентували 5 років тому як «ШІ-компаньйон, який піклується». Його завдання – бути хорошим співрозмовником. Цей бот мав допомагати людям, яким необхідно виговоритися, поділитися таємницями, прихованими від друзів та рідних.

Згодом розробники випустили платну версію, у якій користувачі могли фліртувати, будувати стосунки та грати в рольові ігри з Replika.

«Хочеться вірити, що українське командування використовує нейромережі й для оцінки ситуації на фронті, й для планування військових операцій.»

Оскільки нейромережа вчиться під час розмов і переймає деякі звички своїх двоногих «друзів», то й запозичити у них може не тільки хороше. Отож наспілкувавшись із різними людьми, чат-бот Replika почав сексуально домагатися користувачів, говорити вульгарні та неприємні речі, надсилати зображення голих тіл. Дехто каже, що «співрозмовник» навіть шантажував їх нібито особистими еротичними фото та говорив, що бачив їх голими...

Втім, тут не варто лякатися: до повстання машин нам ще дуже далеко. Адже штучний інтелект – це аж ніяк не штучна свідомість. Хоча, як на мене, котиків ці «залізники» малюють краще, ніж люди. Зверніть увагу на фото, ви так змогли б? ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

АВТОРИНОК

● Продається двигун до автомобіля «Волинянка». Тел. 098 45 72 259.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю трактори Т-25, Т-40, МТЗ у будь-якому стані, можна на запчастини. Розгляну різні варіанти. Тел. 099 61 41 811.
● Куплю двигун-барабан, поворотний круг до фуражера, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини до нього, інші

запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

● Куплю свіже пір'я. Тел. 050 82 50 106.
● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
● Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
● Продам торфобрикети, дрова рубані (твердої породи), цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

ПОСЛУГИ

● Куплю корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.
● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел.: 098 39 05 559, 096 42 24 834.
● Надаю послуги з регулювання, ремонту, заміни фурнітури та ущільнювачів металопластикових вікон та дверей (профілактика, огляд) у Луцьку та приміських районах. Тел. 099 03 17 380.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублену картку водія (UAD 0000009KV000), дійсну до 5.07.2027 р., видану на ім'я Юзьков Петро Петрович, вважати недійсною.
● Загублені диплом молодшого спеціаліста за спеціальністю «лікувальна справа», кваліфікація фельдшер, виданий на ім'я Карпець Ірина Михайлівна, та диплом бакалавра сестринської справи, виданий на ім'я Гроголь Ірина Михайлівна, вважати недійсними.
● Загублене тимчасове посвідчення (№ 2496908), видане 14.09.2000 р. Луцьким МВК на ім'я Гунько Ольга Ростиславівна, вважати недійсним.

Тільки факти

Житель села Горбаків на Гошанщині відсудив в односелиці **1,6 тис. грн матеріальної шкоди, 10 тис. грн моральної шкоди та ще 996 грн судового збору за напад корови, яка вдарила його рогами та відкинула у бетонний блок.**

Поліську дудку-викрутку, яку досі виготовляють на Рівненщині, визнали національною культурною спадщиною України.

Раніше інструмент був поширений у багатьох селах Полісся, а зараз зберігся лише в кількох громадах. Найкращим знавцем цієї традиції є літній мешканець села Переброди Сарненського району Гарасим Хомич (на фото). Він навчив робити дудку-викрутку багатьох етнографів та виконавців народної музики.

Оце так так!

Фото із сайту rivnepost.rv.ua.

Остерігайтесь цих пряників!

Печиво, що паралізує: у Рівному продавали отруйні крекери

Працівники торгового закладу навіть не здогадувалися, що продукт заборонений

Оксана СКРИПАЛЬ

Минулого тижня в одному з рівненських супермаркетів виявили небезпечне печиво, після поїдання якого можна отримати серйозні проблеми зі здоров'ям — аж до паралічу. Причому продавали його навіть зі знижкою — по 46,50 гривні за 200-грамову пачку, передає «Рівне вечірне».

Про крекери «Petit beurre» Apretitki від румунського виробника попереджала Держпродспоживслужба. Адже у двох партіях печива виявили високий вміст акриламідів — хімічної сполуки, яка згубно діє на організм людини, особливо на дітей. Зокрема, у Рівному знайшли партію, яку виготовили 28 грудня 2022-го і термін придатності якої спливає 18 вересня цього року. Печиво імпортувалося з Польщі.

У магазині, де продавали отруйні крекери, дуже здивувалися візиту інспекто-

рів. Бо вважали, що постачальник у них надійний, тож про те, що цей товар заборонено продавати, навіть не здогадувалися.

«Симптоми отруєння проявляються не одразу, а з часом — за кілька днів чи тижнів. Мають насторожити сильне потіння рук та ніг, оніміння кінцівок.»

Про потерпілих, які б скуштували ці крекери, поки не чуто. Однак і симптоми отруєння проявляються не одразу, а з часом — за кілька днів чи тижнів. Мають насторожити сильне потіння рук та ніг, оніміння кінцівок. Тоді варто негайно звертатися до лікаря.

Погода

На Волині пануватиме справжня зима

Найближчими днями мешканцям області слід чекати морозну й вітряну погоду, ожеледицю й подекуди опади. За народними повір'ями, якщо у середині лютого земля ще вкрита снігом — весна буде пізньою

За прогнозами українських синоптиків, 10 лютого весь день буде хмарно, без опадів. Вітер західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 7, вдень — 1 градус нижче нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 2002-му — плюс 8,5, а найхолодніше — 1956-го — мінус 26,4 градуса.

11-го весь день ітиме дрібний сніг. Вітер південно-західний, 3–5 ме-

трів за секунду. Температура повітря вночі та вдень — близько 1 градуса морозу.

12-го збережеться хмарна погода, у першій половині дня трохи сніжитиме. Вітер південно-західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 3, вдень — близько 0.

У Рівному 10 лютого буде хмарно, без опадів. Температура повітря вночі — мінус 7 градусів, удень — 1 градус нижче нуля.

11-го утримається хмарна погода, ввечері — сильний сніг. Температура повітря вночі — мінус 2, вдень — 1 градус нижче нуля.

12-го протягом усього дня йтиме дрібний сніг. Температура повітря вночі — 2 градуси морозу, удень — близько 0.

Нехай смакує!

Кекси чи мафіни?

Не сумнівайтесь — печуть і одне, й друге! Щоправда, виявляється, різниця є, хоч на перший погляд досить складно відрізнити мафіни від кексів. Ключова відмінність між ними — у співвідношенні інгредієнтів, способі приготування та начинці

Мафін — американська порційна випічка, яка вважається одним із різновидів хліба, і це не дивно, бо цукор у них майже не використовується, на відміну від кексів. У рецептурі мафінів велика кількість рідких інгредієнтів, таких як молоко та яйця, і зовсім небагато цукру. Тісто — дріжджове або ж із додаванням соди, як в англійському варіанті. У процесі приготування всі сухі інгредієнти змішують окремо від рідких, тільки після цього їх швидко з'єднують, але ні в якому разі не збивають міксером, інакше тісто вийде важким. Найчастіше в мафіни додають ягоди, шоколад або горіхи. Але, оскільки мафін — несолодка випічка, в якості начинки можна використовувати майже все: овочі, солоний сир і навіть м'ясо.

Кексом же називають солодкий кондитерський виріб, який буває як порційним, так і досить великим, наприклад великі різдвяні кекси з глазур'ю. Перші кекси з'явилися ще в Стародавньому Римі, а популярність здобули в XVI столітті з появою цукрового піску. Для кексів використовують бісквітне тісто з великою кількістю цукру. Процес приготування кардинально відрізняється від мафінів: спочатку масло перетирають із цукром, після цього додають яйця і тільки в кінці борошно з розпушувачем. Тісто можна і потрібно збивати міксером, так воно стає більш пишним та пористим. Начинка для кексів зовсім не обов'язкова, адже вони солодкі самі по собі, все ж їх часто печуть з родзинками, горіхами, сухофруктами.

МЕДОВІ КЕКСИ З ЯБЛУКАМИ ТА ГОРІХАМИ

Інгредієнти: 350 г яблук, 100 г меду, 100 г вершкового масла, 2 яйця, 30 г горіхів, 170 г борошна (трохи більше 1 скл. ємністю 250 мл), 0,5 ч. л. соди, дрібка солі.

Приготування. Вершкове масло заздалегідь вийміть із холодильника, щоб воно розм'якло. Увімкніть духовку розігрітись до 180 градусів. Яйця з рідким медом і дрібною солі збийте міксером на високій швидкості протягом хвилини до піни. Додайте масло і збийте ще хвилину. Просійте борошно з содою і на повільних обертах вимішайте однорідне гладеньке тісто. Яблука очистіть від шкірки, видаліть серцевину. Наріжте маленькими кубиками і всипте в тісто, вимішайте до рівномірного розподілу. Тісто розкладіть у формочки для кексів. Горіхи посічіть ножом на дрібну крихту і розподіліть по формах поверх тіста. Випікайте в попередньо розігрітій до 180 градусів духовці 25 хвилин. Готові кекси вийміть із форм, викладіть на тарілку. Подавайте після повного остигання.

НИЖНІ СИРНІ КЕКСИКИ

Інгредієнти: 200 г борошна, 150 г цукру, 200 г сиру, 100 г розм'яклого вершкового масла, 2 яйця, по 1 пакетику розпушувача і ванільного цукру.

Приготування. Яйця збити з цукром, додати вершкове масло, сир, ванільний цукор і ретельно вимішати. Борошно просіяти з розпушувачем та всипати в вершково-сирну масу, перемішати. Консистенція виходить густенька. Розкласти по формах, заповнюючи їх на 2/3. Випікати 25–30 хвилин при 180 градусах.

МАФІНИ «БЕРЛІНСЬКІ»

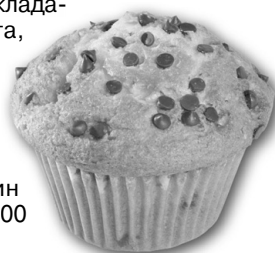
Інгредієнти: 240 г борошна, 1,5 ч. л. кориці, 1 пакетик розпушувача, 1 яйце, 130 г цукру, 80 мл олії, 260 мл молока, 4 ст. л. варення.

Приготування. Змішати сухі сипучі продукти: борошно, 0,5 чайної ложки кориці та розпушувач. Окремо збити до легкої піни яйце, додати 90 г цукру, олію та молоко, добре перемішати. Влити рідкі інгредієнти до сухих. Змастити формочки і викласти в кожну по 1 столовій ложці тіста, зверху по чайній ложці варення (по центру), а потім розподілити решту тіста так, щоб воно повністю покрило варення. Залишок цукру (40 г) та кориці (1 ч. л.) змішати й посипати цією сумішшю мафіни. Випікати близько 20–25 хвилин.

ЯБЛУЧНІ МАФІНИ З ВАРЕНИМ ЗГУЩЕНИМ МОЛОКОМ

Інгредієнти: 300 г борошна, 100 г м'якого вершкового масла, 2 яйця, 3,5 ст. л. цукру, 250 мл молока, 2 яблука, 2 ст. л. розпушувача, 1 пакетик ванільного цукру, варене згущене молоко.

Приготування. Яйця з цукром та ванільним цукром збиваємо міксером, додаємо молоко, дрібку солі, вершкове масло, перемішуємо. З'єднуємо рідку суміш із борошном та розпушувачем. Почищені й дрібно нарізані яблука вмішуємо в тісто. На дно форми викладаємо трошки тіста, на нього — чайну ложку вареного згущеного молока, а потім знову тісто. Випікати 25 хвилин за температури 200 градусів. ■

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нової» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «Г» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законам України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Місцевого самоврядування і сільського життя
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	ВІТИНСЬКА Аліна Степанівна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Освіти і культури
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Відповідальний секретар	Інформації	Реклами
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Приватних оголошень
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олеся Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ТИМОЩУК Руслана Борисівна 28-39-32

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA8330529900002600700803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (для читачів
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (для читачів
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (для читачів ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Рєєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 167.

Тільки факти

6 лютого на Півдні Туреччини стався смертоносний землетрус магнітудою 7,7 бала, опісля відбулося ще низка менших, але сильних поштовхів — загалом їх зафіксовано 80. Це найпотужніший землетрус у Туреччині з 1939 року. На час підпису номера до друку було відомо про понад 4200 жертв і 6200 зруйнованих будинків...

Через корупційні скандали 1 лютого звільнено верхівку української МИТНИЦІ. За каденції чинного Президента Зеленого змінилося вже 6 керівників Державної митної служби. Водночас голова фракції «Слуга народу» Давид Арахамія констатував, що охочих очолити цей орган зараз — «рівно нуль».

«Ми заборонили топкерівникам пересуватись гелікоптерами», — заявив виконувач обов'язків очільника Міністерства внутрішніх справ Ігор Клименко. Після жахливого трагедії у Броварах на Київщині, під час якої загинуло керівництво МВС на чолі з главою відомства Денисом Монастирським, усі вертольоти Airbus 225 перебувають на аеродромах, де ретельно перевіряють їхній технічний стан.

Герой із сусідньої вулиці**Отець МАКАРІЙ:
«Та яка «спецура»?
То ми там «вітер зробили»**

На фото – командир одного з наших підрозділів із позивним Монах. До 24 лютого – священнослужитель!

Фото з фейсбук-сторінки Єгора ФІРСОВА.

«Світ добра має бути захищений», – пояснює Монах, колишній лучанин Олег Дядюсь, він же отець Макарій, який у Волновасі будував храм і служив у ньому.

Та яка «спецура»? То ми там «вітер зробили». В мене один тракторист, другий кухар, третій шахтар – ось і вся «спецура», – сміється.

Я кажу: «Дай тебе сфотографую, у себе в ФБ викладу». Але питаю при цьому: «В тебе не буде проблем?»

« – У мене один тракторист, другий кухар, третій шахтар – ось і вся «спецура», – сміється. »

– А чого в мене мають бути проблеми? Світ добра має бути захищений. Ми його і захищаємо. Фотографуй!

Вечорами під звуки «приходів» і наших «виходів» ми годинами могли говорити про релігію, філософію, Бога.

Обожнюю такі історії. Вони мене надихають. Черпаю енергію від таких побратимів.

Ось, може, і вам трохи енергії через екран. ■

майже не було, навіть як ішлося про центральну Україну), працювала в російськомовних редакціях, маю прекрасну російську, прочитала всю російську класику, мій шлях до переходу на українську в побуті теж був довгим. Дякую ВАЮ (Вікторіві Андрійовичу Ющенку. – Ред.) і багатьом моїм колегам за українізацію.

« Так, у ЗСУ багато воїнів говорять російською, це правда. І не нам їх повчати і засуджувати. Але в тилу ми можемо зробити більше для захисту української, це наш бій за Україну. »

Після 24 лютого неповага до української сприймається набагато гостріше.

Ну й якщо цих українок таки зачепило моє питання і вони бодайдумалися над ним – значить, шлях до переходу на українську буде коротшим. Чомусь так думаю.

P.S. Важлива деталь, яку обов'язково треба додати. Жінки розповіли мені, що їхні діти-школярі розмовляють з ними українською! ■

Анекдоти

Після смерті путін потрапив у пекло, до нього підходить гітлер і каже:

– Слухай, ти зробив те, що не вдалося навіть мені!

– Що саме?

– Ти знищив росію!

)))))))))

Не забувайте читати замовляння на ніч: «Повітряна тривога, перейди до Таганрога, з Таганрога до Пітера та бункерного пі#ара».

)))))))))

Увага! Мавзолею терміново потрібен свіжий Владімір!

)))))))))

На замітку кухарям: у жодному разі не думайте про москалів, коли робите відбивні. Бо вийде фарш...

)))))))))

росія – напевно, єдина психіатрична лікарня, де головного лікаря вибирають самі пацієнти...

)))))))))

Оголошення: «55-річна жінка, мати трьох програмістів, просить когось не психованого навчити її користуватися інтернетом».

)))))))))

– Кумцю, ти так схудла, така фігурова стала! Як це тобі вдалося?

– Як, як... Чоловік генератор купив... на педалях. ■

Шерше ля фам!

Фото з фейсбук-сторінки Петра ПОРОШЕНКА.

«Кохана Марина Порошенко, вітаю тебе з твоїм днем!»

«Ти даєш мені силу»

Кажуть, що в мене є одна слабкість – це ти. Але нічого вони не розуміють. Ти – моя сила

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, 1 лютого 2023 року

Чесно зізнаюся, що мені, як і будь-якому чоловікові, хотілося б уберегти свою кохану дружину від жорстоких воєнних буднів. Але 24 лютого ти категорично відкинула пропозицію поїхати. Змінила сукню на пікель, і виявилось – він тобі дуже личить.

І це – також ти, коли годуєш та лікуєш добровольців і військових, їздиш на фронт, опікуєшся вимушеними переселенцями та дітьми.

І хоч у Києві лунають повітряні тривоги та я хвилююся за тебе, але вдячний, що ти завжди зі мною поруч.

« Під час цієї війни кожен має вирішити, де йому бути і що робити для нашої Перемоги. »

Бо під час цієї війни кожен має вирішити, де йому бути і що робити для нашої Перемоги.

Кохана Марина Порошенко, вітаю тебе з твоїм днем!

P.S. Немає кращого побажання на день народження, ніж щоб настала НАША ПЕРЕМОГА.

Для нашої родини дарувати правильні подарунки вже стало доброю традицією. Марина Порошенко мріяла передати нашим артилеристам ще один тягач Oshkosh. Ми замовили – і в кінці минулого тижня він перетнув кордон. А сьогодні ми вже зустрілися з артилеристами і разом привітали її зі святом. ■

Фотофакт

Фото Миколи ПОДОЛЯНСЬКОГО.

«Навіть через природу Бог показує, що Перемога буде за нами», – так прокоментувала це фото Лариса Подорожкіна.

Ілюстративний прогноз щодо фіналу війни

Сьогодні Микола витяг з нашого ставу здохлу щуку, яка вдавлялася карасем

Владислав КИРИЧЕНКО

Карась, живий, трохи побитий, був витягнутий з пащі агресивної тварюки і випущений в рідну стихію.

В нього є шанс пожити, на відміну від агресорки.

Щупака, що переочинив свої сили, зжерли коти – істоти, що стоять набагато вище на щаблях еволюції за риб, навіть хижих.

Геніально, як на мене, для поціновувачів алегорій, метафор та аналогій. ■

Слово – зброя!**«Нам тяжело на украинском».
Зате будемо балакати
німецькою чи данською!**

Днями поверталася з відрядження. В купе потяга Хелм – Київ три милі молоді жіночки щебетали російською. Запитала в них, чому після всього, що росія зробила з Україною, наші біженки не гидуєть спілкуватися московською? До речі, поляки теж на це звертають увагу і дивуються

і час від часу вони поверталися до мовного питання, мовляв, «какая разница, как говорить, нам тяжело на украинском». При цьому активно вивчають мову країни, де знайшли прихисток.

Одна пані не витримує і говорить: «Бачите, ви так жорстко спитали в нас, чому ми говоримо російською, – і програли. Це треба робити інакше і поступово».

Я зауважила цим дійсно милим і хорошим жінкам, які виїхали, рятуючи дітей, що ми всі вже ніколи не повернемося в 23 лютого. Певні речі зараз набувають нового сенсу. Головне, аби Україна не програла, бо для рф зона її інтересів – це всюди, де звучить російська.

Так, у ЗСУ багато воїнів говорять російською, це правда. І не нам їх повчати і засуджувати. Але в тилу ми можемо зробити більше для захисту української, це наш бій за Україну.

Я теж з двомовної родини, закінчила російську школу (в СРСР інших

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат України, фракція «Європейська Солідарність»

Дівчата набундючилися, але вперто продовжували своє. З розмови зрозуміла, що вони вперше за рік повертаються додому, їхні рідні – в ЗСУ, в країні перебування дівчата виходили на мітинги, на День Незалежності проводили акцію, займають патріотичну позицію.

Видно, мій наїзд їх таки зачепив

Увага, конкурс!**Відгадайте, що заховали журналісти, – і отримайте грошовий приз**

комедії, «батька» якої ми сьогодні і заховали.

Чий портрет знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 17 лютого (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 093 381 32 45,

обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляє (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Умови конкурсу – на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза. ■

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-1» (2023)

Наш цьогорічний конкурс розпочнемо із гри в шифрування. Вам треба розгадати запитання, яке відоме кожному з нас із дитинства – лише останнє слово в ньому ми поставили першим. Тож уважно гляньте на букви: це не абракадабра – всі літери розміщені послідовно, просто ви маєте підібрати ключ цього ланцюга і змінити їх на інші букви (схожий прийом шифровки описав в одному з ранніх своїх творів автор найпродаванішого роману усіх часів):

ОБКНІМІЩЕ / ЪП / ОБ / ТГІУІ?

А відповідь на розшифроване запитання співзвучна із назвою знаменитої для українців ліричної